

Libe

Tibi s Quid igitur iam nec filius iudicabit: quia dixit: Ego si iudicabo illum: nec pater: sed verbum quod locutus est filius: imo potius audi adhuc quod sequitur. Quia ego inquit non ex me locutus sum: sed ille qui me misit pater: ille mandatum mihi dedit quid dicam aut quid loquar: et scio quia mandatum eius vita eterna est. Que ego loquor: ita ut dixit mihi pater sic loquor. Si ergo non iudicat filius: sed verbum quod locutus est filius: quia non ex se locutus est filius: sed qui misit eum pater mandatum dedit ei: quid dicat: et quod loquatur: pater utique iudicat cuius verbum est quod locutus est filius: atque ipsum verbum patris idem est filius ipse. Non enim aliud est mandatum patris: aliud verbum patris. Nam et verbum appellavit et mandatum. Videamus ergo ne forte quod ait: Ego non ex me locutus sum: hoc intelligi voluerit: ego non ex me natus sum. Si enim verbum patris loquitur: seipsum loquitur: quia ipse est verbum patris. Plerumque enim dicit: dedit mihi pater: in quo vult intelligi quod eum genuerit pater: non ut tanquam iam existenti et non habenti dederit aliquid: sed ipsum dedit se ut haberet: genuisse est ut esset. Non enim sicut creatura: ita dei filius aut carnationem: et aut assumptam creaturam unigenitum: pro quibus facta sunt omnia: aliud est et aliud habet: sed hoc ipsum est: quod est id quod habet. Ad illo loco manifestius dicit: si quis ad capiendum sit idoneus: ubi ait: Sicut habet vitam in semetipso: ita dedit vitam habere filio in semetipso. Neque enim iam existenti et vitam non habenti dedit ut haberet vitam in semetipso: cum eo ipso quod est vita sit: hoc ergo dedit filio vitam habere in semetipso: genuit filium: incommutabilem vitam quod est vita eterna. Cum ergo verbum dei sit filius dei: et filius dei sit verus deus: et vita eterna: sicut in epistola sua dicit Iohannes etiam hoc quod aliud cognoscimus: cum dicit dominus: Verbum quod locutus sum: ipsum iudicabit eum in novissimo die: et ipsum verbum patris verbum esse dicit: et mandatum patris ipsumque mandatum vitam eternam. Et scio inquit quia mandatum eius vita eterna est. **Ibidem** Quero itaque quomodo intelligam? Ego non iudicabo: sed verbum quod locutus sum iudicabit: quod ex consecutione apparet ita dictum: ac si diceret: ego si iudicabo: sed verbum patris iudicabit: verbum autem patris est ipse filius dei. Siccine intelligendum est: Ego non iudicabo: sed ego iudicabo: quomodo istud potest esse verum: nisi ita: ego scilicet non iudicabo ex parte humana: quia filius hominis sum: sed ego iudicabo ex parte verbi: quia filius dei sum. Aut si contraria et repugnantia videntur: ego non iudicabo: sed ego iudicabo: quod illinc dicitur: ubi ait: Hea doctrina non est mea: quomodo mea? quomodo non mea? Hic ei dixit: Ista doctrina non est mea: sed mea doctrina non est mea: bene dixit suam: eandem dixit non suam. Quomodo istud verum est: nisi secundum aliud suam dixerit: secundum aliud non

sum. Secundum formam dei suam: secundum formam servitutis suam. Cum enim dicit: non est mea sed eius qui me misit: ad ipsum verbum nos fecit recurrere: doctrina enim patris est verbum patris qui est unicus filius. Quid sibi et illud vult: qui me credit: non in me credit. Quomodo in ipsum: quomodo non in ipsum: quomodo tam contrarium sibi quod adversum potest intelligi: qui in me credit inquit non in me credit: sed in eum qui me misit: nisi ita intelligas: qui in me credit: non in hoc quod videt credit: ne sit spes nostra in creatura: sed in eo qui suscepit creaturam in qua humanis oculis appareret: ac sic ad se equaliter patri contemplandum pro fide corda mundaret. Sed quod ad patrem referens intentionem credentium et dicens non in me credit: sed in eum qui me misit: non utique se a patre: id est ab illo qui eum misit voluit separari: sed ut sic in eum crederetur: quomodo in patre cui equalis est. Quod aperte alio loco dicit. Creditis in deum et in me credite: id est sicut creditis in deum: sic et in me: quia ego et pater unus deus. Sicuti ergo hic tanquam abstulerit a se fidem hominum: et in patre transtulerit: dicendo: non in me credit: sed in eum qui me misit: a quo tamen se utique non sepauit. Sic etiam quod ait: Non est meum dare: sed quibus paratum est a patre meo: puto clarere secundum quid utriusque accipiendum sit. Tale est enim et illud: ego non iudicabo: cum ipse iudicaturus sit vivos et mortuos: sed quia non ex potestate humana propterea recurreret ad deitatem: sursum erigit corda hominum: propter quod subleuanda descendit. **De unitate persone filii dei et filii hominis: siue in gloria siue in humilitate. Ca. XIII**

In tamen ipse idem esset filius hominis propter formam sui quam accepit quod est filius dei propter dei formam: in qua est: non diceret apostolus paulus de principibus huius seculi. Si enim cognovissent: nunquam dominum glorie crucifixissent. Et forma enim servi crucifixus est: et tamen dominus glorie crucifixus est. Talis enim erat illa susceptio quod deus hominem faceret: et hominem deum: quod tamen propter quod: et quod secundum quod dicitur: adiuuante domino: prudens et diligens et pius lector: intelliget. Nam ecce diximus: quia secundum id quod deus est: glorificat suos: secundum hoc utique quod dominus glorie est: et tamen dominus glorie crucifixus est: quia recte dicitur et deus crucifixus: non ex virtute diuinitatis: sed ex infirmitate carnis: sicut dicimus: quia secundum id quod deus est iudicat: hoc est ex parte diuina non humana. Et tamen ipse homo iudicaturus est: sicut dominus glorie crucifixus est: ita enim apte ait. Cum venerit filius hominis in gloria sua: et omnes angelus eius cum eo: tunc congregabunt eum cum omnibus gentibus et cetera quod de futuro iudicio videtur ad

Ibidem

Ibidem

Tibi s

Iob. 1

Iob. 5

Iob. 5

Iob. 12

Ibidem

Ibidem

Iob. 7

Ibidem

Iob. 12

Tibi s

Iob. 14

Iob. 10

Iob. 12

Mat. 20

Iob. 12

1. Cor. 2

Mat. 25

Primus

- vltimā sententiā in eo loco p̄dicant. Et iudei quippe qui in malicia sua pseuerantes: in illo iudicio puniendi sunt: sicut alibi scriptum est:
- Zach. 12** Videbūt in quē pupugerūt. Cum em̄ et boni et mali visuri sunt iudicē viuorum et mortuorum: p̄culdubio eū videre nō poterūt mali: nisi fm̄ formā qua filius hoīs est: sed tñ in claritate in qua iudicabit: nō in humilitate in qua iudicatus est. Ceterū illā dei formā in qua equalis ē patri proculdubio impj̄ nō videbūt. Non em̄ sunt mūdicores. Beati em̄ mūdicores: qm̄ ip̄i deū videbūt. Et ip̄a visio est facie ad facie: qua summū p̄miū p̄mittit iustis: et ip̄a fiet: cuz tradet regnū deo et patri: in quo sue forme visionē vult intelligi: subiecta deo vniuersa creatura: et ip̄a in qua filius dei filius hoīs factus ē.
- Ibidem** Quia fm̄ hāc et ip̄e filius tūc subiectus illi erit: qui ei subiecit om̄ia: vt sit deus om̄ia in om̄ib⁹. Alioqn̄ si filius dei iudex in forma qua equalis est patri: etiā impj̄s cū iudicaturus ē apparebit. Quid ē qd̄ p̄ magno dilectori suo pollicet̄ dicens: Et ego diligam eū: et oñdā me ip̄m illi?
- Iob. 14** Quia p̄pter fili⁹ hoīs iudicaturus est: nec tñ ex humana pr̄ate: sed ex ea qua fili⁹ dei ē. Et rursum filius dei iudicaturus ē: nec tñ in ea forma apparet̄: in qua deus ē equalis patri: sed in ea qua fili⁹ hoīs ē. Itaq; vtrūq; dici p̄t: et fili⁹ hominis iudicabit: et non filius hominis iudicabit. Quia filius hominis iudicabit: vt verū sit qd̄ ait: Cū venerit filius hominis: tūc cōgregabūtur ante eū oēs gentes. Et nō filius hoīs iudicabit: vt verū sit qd̄ ait. Ego non iudicabor: Et ego nō quero gloriā meā: est q̄ querat et iudicet. Nā fm̄ id qd̄ in iudicio nō forma dei: s; forma filij hoīs apparebit: nec ip̄e pat̄ iudicabit.
- Mat. 25** Scdm̄ hoc em̄ dictum est: Pater non iudicat quēquā: sed om̄e iudiciū dedit filio. Qd̄ vtrū ex illa locutione dictū sit: quā supra cōmémorauimus: vbi ait: Sic dedit filio habere vitam in semetipso: vt significaret qz sic genuit filiū.
- Ibidem** An ex illa de qua loquit̄ apostol⁹ dicens: Propter qd̄ eū suscitauit: et donauit ei nomen qd̄ est sup̄ om̄e nomen. Hoc em̄ de filio hoīs dictū est: fm̄ quē dei filius excitatus ē a mortuis. Ille quippe in forma dei equalis est patri: ex q̄ se exinanuit: formā serui accipiēs: in ipsa forma serui et agit et pat̄ et accipit: que cōsequenter cōtexit apostol⁹: humiliavit se factus obediēs vsq; ad mortē: mortē aut̄ crucis: p̄pter qd̄ de⁹ illum exaltauit: et donauit ei nomen quod ē super om̄e nomē: vt in noīe iesu om̄e genu flectat: celestijū terrestrijū et infernozum: et oīs lingua p̄fiteat̄: qz dñs iesus christ⁹ in gloria ē dei patris: Ut ergo fm̄ illā: an fm̄ istā locutionē
- dictū sit. Om̄e iudiciū dedit filio: satis hic apparet: qz si fm̄ illud diceret fm̄ quod dictum ē. Dedit filio h̄c vitam in semetipso: nō vtiq; diceretur: pater nō iudicat quēquā. Scdm̄ hoc em̄ et equalē pater genuit filiū iudicat cū illo. Scdm̄ hoc ergo dictū ē qz in iudicio nō in forma dei: sed forma filij hoīs apparebit. Non qz nō iudicabit qui dedit om̄e iudiciū filio: cum de illo dicat fil⁹. Est qui querat et iudicet: sed ita est dictū: Pater nō iudicat quēquā: sed oē iudiciū dedit filio: ac si diceretur: Patrē nemo videbit in iudicio viuorum et mortuorum: sed oēs filiū: qz filius hoīs est vt possit et ab impj̄s videri: cū et illi videbunt in quē pupugerūt. Quod ne conijcere potius q̄ apte demonstrare videamur: p̄feremus eius dē dñi certaz manifestāq; sententiā: qua oñdā ip̄am fuisse causam vt diceret: Pater nō iudicat quēq;: sed om̄e iudiciū dedit filio: quia iudex in forma filij hoīs apparebit: que forma nō ē patris sed filij. Hec ea filij in qua equalis est patri: s; in qua minor ē patre: vt sit in iudicio cōspicu⁹ et bonis et malis. Paulo em̄ post dicit: Amen dico vobis: qz qui verbū meū audit et credit ei qui misit me: habet vitam eternā: et in iudiciū non veniet: sed trāsit a morte in vitam. Hec vita eterna ē illa visio que nō p̄tinet ad malos. Deinde sequitur: Amen amē dico vobis: quia veniet hora et nūc ē: cū mortui audiet̄ vocē filij dei: et q̄ audierint viuēt. Et hoc ē p̄p̄tū priorū: q̄ sic audierit de incarnatione ei⁹: vt credāt: quia fili⁹ dei est: id ē sic eū p̄pter se factū accipiūt minorē patre in forma serui: vt credāt quia equalis ē patri in forma dei. Et ideo sequit̄: et hoc ipsum cōmēdās dicit: Sicut pater habet vitam in semetipso: ita dedit et filio vitam h̄c in semetipso. Deinde venit ad visionē sue claritatis in qua ventur⁹ est ad iudiciū: que visio cōmunis erit et impj̄s et iustis. Sequit̄ em̄ et dicit: Et pr̄atē dedit ei iudiciū facere: qm̄ filius hoīs est. Puto nihil esse manifestius. Nā quia fili⁹ dei est equalis patri nō accepit hanc pr̄atem iudicij faciēdi: sed habet illā cū patre in occulto. Accepit aut̄ illam: vt boni et mali eū videāt iudicantē: quia filius hoīs est. Visio quippe filij hoīs exhibet et malis. Nā visio forme dei nō nisi mūdicores: qz ip̄i deū videbūt: id ē solis p̄ijs exhibebit: quorum dilectioni hoc ipsum p̄mittit: qz seipsum oñdet illis. Et ideo vide qd̄ sequat̄: Nolite mirari hoc inquit. Quid nos p̄hibet mirari: nisi illud qd̄ reuera mirat̄ oīs qui nō intelligit: vt ideo diceret patrē dedisse ei pr̄atem iudiciū facere qz fili⁹ hoīs ē: cū magis quasi h̄ expectare tur vt diceret: quoniā filius dei est. S; qz filij

Primus

dei fm id qd in forma dei equalis e patri vide-
re iniq no pnt. Optet aut vt iudice viuoz
rur mo: tuoz cora quo iudicabunt: i iusti vi-
Job-17 deant r iniq. Nolite inqt h mirari: qm venit
hora in q ocs q in monumet sunt audiet vo-
cem ei: r pdiet q bona gesserut i resurrecti-
one vite: q mala gesserut in resurrectione
iudicij. Ad h g optebat vt ideo accipet hanc
prate qz fili hois e: vt resurgentes ocs vide-
rent eu in forma in qua videri ab hoib pot
sed alij ad danatione: alij ad vita efna. Que
e aut vita efna: nisi illa visio q no ccedit im-
Job-17 pns: vt cognoscant te inqt vnu veruz deu: et
que missi iesuz xpm: Quo r ipm iesuz xpm
nisi que ad modu vnu veru deu q ondet seip-
sum illis: No quo ondet se etiaz puniedis in
forma filij hois: fm illa visione bonus est: fm
Job-72 qua visione deus apparet mdis corde: qm
q bon de israel rectis corde. Qu aut iudi-
cem videbunt mali: no eis videbit bon: quia
Apoc-1 no ad eu gaudebunt corde: s tunc se plangent
ocs trib terre: in numero vtiq oim maloz
r infideliu. Propter h etia illi q euz dixerat
magistru bonu: queret ab eo p siliu psequen-
Job-19 de vite eterne: rndit: Quid me interrogas
de bono: nemo bon nisi vn de: cu r hoim
Job-12 alio loco dicat bonu ipe dñs: Bon ho inqt
de bono thesauro cordis sui profert bona: r
mal ho de malo thesauro cordis sui profert
mala. S qz ille vita efna qrebat. Vita aut
efna e in illa cotemplatioe: q no ad pena vi-
dei de: s ad gaudiu sempitnu. Et no intelli-
gebat cu q loqbat: q tmm filiu hois arbitra-
Job-19 bat. Quid me iterrogas inqt de bono: id e
illa forma qua vides qd iterrogas de bono
r vocas me fm quod vides magistrum bo-
num: hec forma filij hominis est: hec forma
accepta est: hec forma apparebit in iudicio:
non tm iustis: sed r impijs: r hui forme vi-
Phil-2 sio no erit in bonu eis q male agut: Est aut
visio forme mee in qua cu em: no rapinam
arbitratus sum ee equalis deo: s vt hanc ac-
cipere meipm exinaniui. Ille g vn de p et
fili r spu scis: q no apparebit nisi ad gaudiu
qd no aufere a iustis. Sui gaudio futuro su-
Job-26 spirabat q dicit: Unā petij a dño hāc reqrā:
vt inhabitē in domo dñi p ocs dies vite mee
vt cōtempler delectationē dñi. Un g deus
ipse e sol bon: ad h qz nemo eu videt ad lu-
ctum r planctū: s tm ad salutē r leticiā verā.
Scdm illā formā si me intelligis bonus sum
Si aut fm hāc solā: qd me interrogas de bo-
no: si int illos es q videbūt in quē pupugeft

r ipa visio malū eis erit: qz penalis erit. Et
ista snia dixisse dñm: qd me interrogas d bo-
no: nemo bon nisi vn de. **Job-19** **Job-19**
Ista documētis
q cōmemorau pbabile ē: qz illa visio dei q
p̄clabimur incōmutabilē atqz hūanis ocu-
lis inuisibilem dei subām q solis scis pmitti-
tur: quā dicit apls paul: **Job-13** **Job-13**
Facie ad facie: r de
q dicit apls ioānes: **Job-3** **Job-3**
Siles ei erim: qm vide-
bimus eu sicuti ē: r de q dicit: **Job-26** **Job-26**
Unāz petij a dño
hāc reqrā: vt p̄cler delectationē dñi: r de q
dicit ipe dñs: **Job-14** **Job-14**
Et ego diligā eu r onidā meipluz
illi: ppter quā solā fide corda mūdā: vt si-
mus beati mūdico: des: qm ipi deu videbūt
Et si q alia de ista visione dicta sunt: q copio-
sissime sparsa p ocs scripturas inuenit: qsqz
ad eā qredā: oculū amoris itēdit: sola e sum-
mū bonū nostrū: cui qd ipiscēdi eā p̄cipimur
agere qd qd recte agimus. Visio dñi illa filij
hois q p̄nūciata ē: cu p̄gregabunt ocs gen-
tes ante eu r dicēt ei: **Job-25** **Job-25**
Dñe qm te vidim? esu-
rientem r sitientē r cetera: nec bonū erit im-
pys q mittent in ignē efnu: nec sumū bonuz
erit iustis. Adhuc em vocat eos ad regnum
qd eis paratū ē ab initio mundi. Sic em illis
dicit: **Job-25** **Job-25**
Ite in ignē eternū: ita istis: venite be-
nedicti p̄tis mei: possidete paratū vobis re-
gnū. Et sicut ibūt isti in cōbustionē eternā:
sic iusti in vitā eternā. Quid e aut vita efna
nisi vt cognoscant te inqt vnu veru deum: r
que missi Iesum xpm: **Job-17** **Job-17**
Sia in ea claritate
de q dicit p̄r: quā habui apud te p̄usqz mūdus
fieret. Tūc em trader regnū deo r p̄r: vt in-
tret fu bon in gaudiū dñi sui: r abscondet
eos qz possidet de in abscondito vult sui a
cōturbatioe hoim: eoz scz q tūc p̄turbabun-
tur audiētes illā sententiā: a q auditu malo
iust no timebit: si mō p̄regat in tabernacu-
lo: id e in fide recta catholice ecclesie a cōtra-
dictione linguarū: id e a calūnijs hereticoz
Job-19 **Job-19**
Si dñs e alt intellect dñi qd ait: quid
me interrogas de bono: nemo bon nisi vn
deus: dū tm no ideo credat maioris bonita-
tis ee p̄ris qz filij suba: fm quā dñs ē: p qd fa-
cta sunt oia: nihilqz abhorret a sana doctri-
na securi vtamur: no vno tm: s qd qd reperiri
potuerint. Tāto em forti conuincunt here-
tici: qto plures exitus patēt ad eozū laque-
os cuitandos. Sed ea que adhuc cōsideran-
da sunt: ab alio petamus exordio.

Explicite liber primus de trinitate.